

Nro. 43.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS AP. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.

Adult Bétsből, Pénteken Május 29 - ik napján
1807-ik esztendőben.

B é t s.

Felséges Urunk Stiria felé fogja Budáról Bétsbe
való feljövételének alkalmatosságával útját venni,
és Junius 1-ső napjára remélik megérkezését ő
Cs. K. Felségének.

A' Fels. Magyar Cancellária Expedituráját két
érdemes és betsülethen tartatott tagjaitól fosz-
ta-meg ezen napokban a' véletlen halál. Az egy-
gyik úgmint Kormán Seraph. Ferentz úr Május
19-kén Budán, a' másik t. i. Verebélyi József úr pe-
dig, ugyan ezen hónap' 28-kán itt Bétsben múltak-
ki a' világból. Mind ketten Adjunctusai voltak az
Expediturának. A' Verebélyi nevezet sokáig fenn

U u

fog sok jó barátjainak emlékezetekben maradni, a' kiknek indulatjaikat a' boldogúlt, szelid, vidám, nyájas, és időtöltő társalkodása által, egészen megnyerte vala.

Magyar Ország.

P e s t r ő l Május 23-kán. Felséges Urunk és Károly ő Cs. Fő Hertzegsége e. h. 20-dikán jó reggel a' Hatváni kapun kívül lévő külső város mellett, az őrizetre Pestre rendeltetve lévő katonaságnak gyakoroltatását, vagy gyakorlottságának kimutatását, méltóztattak egész meglelégedéssel szemlélni.

Még az nap' megjelenni méltóztatott ő Cs. K. Felsége a' Kir. Kamaránál, önnön maga előülése alatt tartatván a' tanátsot, a' melynek vége lévén, ezen Fő Hivatalnak minden ágazatait vizsgálás alá vette ő F. ge, innen is nagy meglelégedéssel tervén vizsgálta. Az ezt megelőzőtt napon az Ó-Budai Katona Commissiót, 18-ikban pedig a' Pesti katonaispotálynál és a' Jósef épületénél álló ágyuszekereknek mivóltokat vizsgálta - meg.

P e s t r ő l, Május 24-kén. Első Ferencz Csász. Felséges Királyunk ezen folyó hónapnak 21-ik napján, minden más tárgy előtt, mellyet meg vizsgálni indúlt, Országunk Könyvtárját méltóztatott meglátogatni, Felséges Császári Fő Hertzeg Nádorispány, Gróf Wrbna fő udvari Kamarás 's Minister, és Gróf Széchényi Ferentz, ő Excellentzi-joknak társaságokban. A' Gyűjteményeknek, mintegy félóráig tartott szorgalmatos megnézése közben, tellyes meglelégedését azzal mutatta, hogy a'

Nagy Méltóságú Szerzőnek gondos szorgalmát, ennyi temérdegtudományos dolgoknak, mellyek csak Magyar Országot illetik, öfzve-szerzésében, nem gyözte elegendőképpen tsudálni 's ditsérni; annál inkább pedig, hogy mintegy 15 esztendő alatt vihette legyen azt annyira. Hanem több ízben, a' ritka és drága Könyveknek, Kézirásoknak, Képeknek, Mappáknak s. a. t. előmutatása közben, megköszönni is méltoztatott e' nagy kegyelmű Felség a' Gróf Urnak Magyar Hazájának tett ezen áldozattját. Böven értésre adta azon felől, hogy igen is gondja leendő arra, hogy e' Nemzeti Kints, valamint a' maga nemében ritka, úgy igaz' méltó fényre kaphasson. Figyelemmel olvasta azon érdemes Hazafiaknak, az a' végre készített különös könyvben fel-jegyzett, neveit, kik a' halhatatlan emlékezetre méltó szerzőnek példáját követvén, hazálokhoz vonzó szeretetből, színt' úgy már némelly betses adományokkal szaporították a' gyűjteményt: úgy mint Gróf Eszterházy József, és János ő Excellentiájoknak, Rhédei Lajos Kamarás, Ott Feldmarschal Lieutenánt, Gróf Tolvaj, Gróf Fekete Ferentz, Nitray, Latinovits, Szilassi Consiliarius s. a. t. Uraknak neveiket; örömet jelentvén buzgóságok eránt, így szólla: illik és szükséges - is, hogy minden, a' mi a' többi tartományimban is találtatik, és ezen Gyűjteményhez való, itt' tartasson. Kiváltképpen tettzett pedig ő Cs. Kir. Felségének a' rend, mellyet az Ország Könyvtárjának Fő Gondviselője Tek. Miller Jakob Ferdinánd Ur a' Gyűjteményeknek felosztásában tart. Az egész alkotmány.

nak elrendelése úgy, mint most vagy, egyedül az ő jó ízlésének szüleménnyel. Ezen kiterjedt tudományú Ur más különös tulajdonságaival is szembetűnőképpen, valamint tudja őtet Nádor-Ispány ő Fő herczegsége különözni; úgy Császár és Király ő Felségének kegyelmes figyelmét magára vonta.

Kétség kívül Nádor Ispáuyunk ő Fő herczegségének, a' ki a' Magyar Haza' hasznának, fényének, ditsőségének minden léptében, tettében igen nyilvánvaló előmozdítója lévén; mindenkor nagy Pártfogója volt e' Nemzeti Alkotmánynak is, kell köszönnünk, hogy Magyar Könyvtárunknak leg első meglátogatásával is Császár Királyunk ő Felsége ennyi Kegyelemnek kinyilatkoztatásával méltóztatott azt fel magasztalni. Valóban egész ábrázattjának mozdulásaiból egyebet nem láthatnak a' jelenlévők, mint mindannyiszor való szives mosolygást, valahányszor Császár ő Királyi Felsége valamiben való meglegedését jelentette.

A' Diétai Munkának folyamatjáról ezeket olvassuk a' Budai közönséges levelekben:

Minekutánna Pesten a' Kir. Curia házában az Ország Birájának Ó Exjának előlülése alatt tartott Deputatio a' maga Munkáját elvégezte volna, 20-ikban Budán az Ország Rendei köz Gyűlést tartottak, melyben elolvastatván a' 4-ik Kir. Előadás, és annak akadályai, vagy segedelmei eránt feltett Vélekedés, az rendeltetett, hogy másnap azon munka a' Statusoknak, és Főrendeknek bővebb megvizsgálás végett dictaltassék le. Ugyan aznap (20 dikban) tartott Kerületek Gyűlése is,

melyben eleve megvizsgáltattak a' Deputatio munkájának czikkelyei. Tegnap pedig ujonnan Budán Országos Ülés tartatott, melyben közös tanátskozás után megállítatott, hogy azon Deputatio munkája a' kivánt változtatásokkal Ó Felségének annak utján feladattassék.

N. K a l l ó b ó l, Tek. N. Szabolch Vármegyéből. — Örökös tiszteletben marad nállunk e' maï napnak örvendetes emlékezete, midőn Felséges Császári Kir. Hertzeg Károly leg főbb Hadi vezérhez — ezen Tek. Nemes Szabolch Vármegye Rendeinek, kik az Eő Csász. Kir. Hertzegsége, nagyobb sifzteletére Közönségesen egyben gyűltenek, szzerentséjek vala. Mivel nem lehet le írni belső öröm érzés nélkül, Eő Csász. Kir. Hertzegségének azon Kegyelmes le ereszkedését, mellyet mind az ezen Ns. Megye kebelében lett érkezésével, a' Ns. Vármegyének az Eő Kir. Hertzegsége el fogodására és kísérésére ki rendelt tagjaihoz, mind ezen Tek. Ns. Vármegyének itt egyben gyűlt, 's Eő Hertzegségét, Cs. Kir. Tanátsos és Első All Ispány Urnak Díszes köszöntésével Idvezlő Rendeihez — mind az útban lévő Statiókon Eő Cs. Kir. Hertzegségét váró Fő Sz. Birák Urakhoz ki mutatott. Világos jeleit adta nállunk sőt szóval is kinyilatkoztatta, Eő Csász. Kir. Hertzegsége, a' Magyar Nemzethez viseltető szzeretetének; kedvesen vette azon jó Rendeléseket mellyek gyors szállítása eránt tétettettek, és valamint Eő Cs. Kir. Hertzegsége ezen Vármegye tagjaihoz kegyességét és meg elegendését ki mutatta, úgy itt is Édes emlékezetét és tiszteletét örökösen fenn hagyta.

A' tsatazó Mezőkről.

Ezen napokban azt olvastuk a' külső levelekben, hogy a' Prusszus Kiraly és Napoleon Császár megegyyeztek volna abban, hogy 30 Frantzia hadi fogoly tisztek ugyan annyi számú Prusszus fogoly tisztekért költsönösön botsáttassanak ki a' badi fogságból. A' kiváltatandó tisztek között a' Frantziák közöttül Victor és Faultrier, a' Prusszusok közöttül pedig Blücher és Tauenczien, Generálisok nevezettek-meg. A' többek külömb-külobb alsóbb tisztek, Majorok, Kapitányok voltak. Mind ezek így lévén bajós által látni mi legyen annak a' történetnek oka, a' mit egy Berlinből April. 12-kén indult levélben olvasunk, hogy t. i. Gen. Gróf Tauenczien, a' helyet hogy kitseréltetett volna, Frantzia ország felé útnak indítatott, és mint a' Ménusi Frankofurtumból írják, egy Fr. tizt és 2 katonák által kísértetvén, Máj. 13-kán ott vitetett által Moguntzia felé. A' mi ellenben a' Gen. Blücher általtseréltetését illeti; e' már bizonyoson véghez ment. Aprilis 22-kén a' nagyobbik fiával audientzián volt Finkensteinban Napoleon Császárnál, a' ki őtet mint jó katonát betsüllettel látta és fogadta; melly után 23-ikban a' Prusszus és Orosz egygyesült armada fő hadi szállása Bartenstein felé tovább indult.

A' Pétersburgi Ujságban, a' melly Majus 1-ső napján jött-ki, ezek olvastatnak a' tsatazó mezőről: — „Bartensteinből April. 19-kén. Ö Felsége Sándor Császár e. h. 16-ikán szerentsésen megérkezett armadiájához, és délelőtti 10 órakor

Schippenbeilba a' számára elkészittetve lévő házba szállott-bé, a' hova azon estvéli 6 órára a' Pr. Király is megérkezett. A' következő reggel (17-ikben) által fordúltak ő Felségek a' fő hadi szállásra Bartensteinba, a' hol az Orosz fő vezérnél Báró Benningsennél méltóztattak ebédelni. Estvére ismét visszafra tértek Schippenbeilba, a' mellyet 18-ikban estve ismét oda hagyván, által utaztak Bartensteinba, 's azon házakba szállottak-bé, a' mellyek ő Csász. és Kir. Felsegeknek számokra már készen állottak. —

Königsbergből Aprilis 18-kán. Lovasság' Generálissa Gróf Kalkreuth néhány rendbéli kiütéseket tett ezen napokban Danczkából, a' mellyekben feles kárt vallott az ellenség; fogságra is számos emberei estek. A' Danczkában lévő Orosz seregek vezére Gen. Major Hertzeg Tserbatow nagyon kimutatta ezen kiütéseknek alkalmatosságokkal a' maga katonai tálentomait. Az úgy nevezett Kalkschántzot, a' melly leg nevezetesebb szélső tanyájok az ostromlóknak, rohanás által foglalták-el a' kiütött őrző csoportok, 's azt az ellenségnek minden az után tett iparkodásai és heves előnyomulásai mellett is megtartották; 's kétségkívül még tovább is nevezetes összetsapásoknak fog ugyan ezen tanya a' tárgyak maradni. Danczkában mostan, minekutánna oda feles számú Orosz és Pruszsus fegyveresek érkeztek-meg a' tengeren, nagyobb erővel vannak az őrző seregek, mint a' bárkörül fekvő ostromlók, etc. etc.

A' Frantzia levelekben Aprilis 30-ikáig terjed a' Danczka ostromoltatásahistoriájának leirá-

sa. Ismét feles ostromló készültek érkeztek volt meg az ostromlóknak számokra, u. m. tizen-nyoltz ágyuk mind 24 fontosok, 6000 huszonnégy fontos ágyugolyobisok, 1300 bombik, és 1200 mázsa puskapor, a' melly készülteknek megérkezésekkel remélették az ostromlók, hogy 12 fontos ágyuik helyett már most 24 fontosokkal döngethetik a' vár' oldalait és hogy a' kitsapkodó ellenség által hafzonvehetetlenné tétetett sántzaikat, ujjabb ágyukkal rakkatják-meg. —

„April: 24-dikére virradó éjjel ismét heves- séggel hozzá fogtak az ostromlók a' tüzeléshez, a' melyre a' várbéliek is hasonló tüzeléssel feleltek, hanem utólja felé a' miéinknek tüzelések volt hat- hatásabb — 25-ikre virradó éjjel azoknak a' vár' oldalain lévő lyukaknak megfoldoztatásán munka- lódott az ellenség, a' mellyeken az ágyukkal tü- zel ki felé, és a' mellyeket a' miéink az előbbe- ni éjjel keménnyen megrongyóltak vala, 's a' mely- nek alkalmatosságával mi, mint a' szökevények mondják, sok kárt tettünk a' várban. — 25-ikben délutánni 3 órakor béküldötte Marschal Lefebvre A y m e nevű Adjutánsát Gen. Kalkreuthoz, hogy rávétesse a' várnak feladására: de olyan választ vett tőlle, hogy ő addig semmi némü feltételeket meg nem halgathat, míg törést nem nyitnak az ostromlók a' vár' falán.

Aprilis 26-kán egész estvéli 7 óráig igen he- vesen folytattatott mind két részről a' tüzelés; a' midőn egyszerre egészszen félbe szakasztották azt a' várbéliek, a' melly elhalgatás azt lát- tatott jelenteni, hogy az ellenség kiütéshez készi-

ti magát. Marschal Lefebvre megparantsolta, hogy a' kiütőket, egész a' még készen nem lévő futó töltésekig be kell várni, 's ekkor két oldalról ráütven tsapatjainak előljáróit el kell a' többektől szakasztani; a' mi meg is történt. Egy 600 emberekből álló Granadiros tsoport ütött-ki, a' mellyet 200 munkások követtek. A' mi dolgosaink azonnal kijöttek az árkokból, a' mellyeket akkor ástak, 's fegyveres tsoportaink állottak elő, bajonétsaikkal rontván az ellenségre, a' melly azonnal visszanyomattatott; az előljövőket elvágattak, és elfogattak; 140 emberei ölettettek-meg az ellenségnek. Közzülünk 11 ember esett-el és 29 kapott sebet. Gen. Kalkreuth fegyvernyugvást kért ezen történet után, az elesteknek eltemettetések végett; a' melly délután 3 orától fogva 5-tig tartott. Ezen két órányi tsendességet bizonyos jó fekvésű helyeknek megfigyelésekre, 's újabb futó töltéseknek 's egyéb szükséges ostromkészületeknek kimérettetésekre fordították az ostromló vezérek.

„Aprilis 28-ikára virradó éjjel szünet nélkül tüzelt kifelé az őrző sereg. Egy 12 fontos ágyunkat elrontotta. Egy bombija egy haubitzmagazinunkra esett-le, hanem Kapitány Lorge két ágyuzókkal abba bészaladván, abból a' töltéses ládát kikapták. — 29-ikre virradó éjjel ismét kiütött egy ellenséges tsoport, a' melyre 2 kompániáink rárohanván, vissza verték, melynek alkalmatosságával azt a' gondolatlanságot tselekedték néhány bátor embereink, hogy a' szélső palizadán az ellenség árkaiba bészökdöstek. Nékünk

itt 8 embereink estek el és 25-tön kaptak sebet; az ellenség vesztesége ellenben 70 elesett, sok megsebesedett, és 200 elfogattatott emberekből állott. A' Frantziákon kívül a' Bádeniek is jól viselték magokat. Ők a' futó árkokat védelmezték ezen alkalmatossággal. — Egy vigyazatra kiküldetett Orosz tsoportból elesett 1 tiszt és 2 Kozák; a' többek elkergettettek. — Aprilis' 30-ikán 1700 lövést tettek az ostromlók a' várra, etc.

Koppenhágából Május 10-kén. Mint halljuk a' Swéd Király nem soká által fog indulni Stralsundba. — A' mi Danczkának ostromoltatását illeti, erről két féle képpen folynak a' hírek; némelyek azt tartják, hogy nem soká kéntelenített-ni fogna feladni magát; mások ellenben úgy ítélnék, hogy még sokáig ellent fog akár 'melly kemény ostromnak állani, minthogy ha a' szárazon el van is minden oda való bemenetelnek útja vágattatva, a' tengeren tsakugyan kipótoltathatik ez a' fogyatkozás minden tekintetben. —

A' Königsbergi Ujság még ezeket hozza elő Sándor Császárnak a' Pruszszus határokra való megérkezéséről: — „Pétersburgtól fogva nagy részint fedeleetlen szánkán tette a' Császár ezen útat. Aprilis 1-ső napján Polangenbe érkezőn, nem soká oda érkezett hintóban a' Pruszszus Király is, a' kinek egy pár száz lépésnyire kalap nélkül gyalog ment eleibe a' Császár. Megállván a' szekér, 's abból a' Király kiszállván, a' Császár ölelő karjai közzé kaptsolódott, és sokáig egy szó nélkül, összeölelkezve, könnyező szemekkel állottak. Azután kézen fogva menvén egy keveset ismét

megölelte ő Cs. Felsége a' Királyt. Délután visszaindulván Polangenből Memelbe a' Király, kérte a' Császárt, hogy üljön-bé az ő Kir. Felsége hintójába, és utazzanak egygyütt Memel felé, hanem ezt, úti ruhában lévén nem telyesithette ő Cs. Felsége: hanem más nap tartotta Királyi gálahintóban a' maga oda való bemenetelét. A' Memeli Kastélynak nagy palotájában minden Ministerek, Generálisok és egyéb Udvariak özfisze gyülekezve fogadták és tífztelték a' kézenfogva bemenő Felségeket: hanem a' felső palotába, a' hol a' grádits felső fogánál a' Királyné állott, tsak Minister Hardenberg és Hertzeg Radczivil kisírték-fel. A' Császár megtsokolta a' Királyné kezit, a' ki azt az ő Cs. Felsége orszáján, ezen belső megindulást jelentő szavak mellett viszfzonozta: Kedves Uram Bátyám! — Azon nap ilyen parolát, vagy jel-szót adatott a' Császár a' maga Testörző Regementjeinek: Memel és Friedrich.

A' mi a' Swédek és Frantziák között való fegyvernyugvást 's némelyeknek azon reménségeket illeti, hogy annak nem soká békesség lehet a' következése, erre nézve ezeket az ellenkező környúlállásokat olvassuk az Északi vidékekről jövő levelekben: — A' Swéd Királyt minden órán várták által Stralsundba; a' Swéd seregek naponként több-több számmal érkeztek által Stralsundhoz; a' Frantziák a' Rostoki erősségeken nagy szorgalmatossággal dolgozni kezdettek; Stralsundhoz két Prufzszus Batallion is szállott ki az utolsó napokban, etc.

Lübeckből így irtak ezen tárgyról Május

13-kán: — „ Stralsundhoz naponként sok Swéd katonaság érkezik; a' többek között egy Delicarliai csoport is szállott-ki oda, a' melly 2000 emberekből áll. A' Swéd Király plánumát azonközben nem lehet tudni; sok félet beszéllenek: de mind ezek csak vélekedések.

N a g y B r i t a n n i a.

Londonból Máj. 4-kén. Az a' váratlan hír, hogy a' Swédek fegyvernyugvásra léptek a' Frantziákkal, azt okozta, hogy a' mi Országglószékünk, ha szintén félbe nem hagyta is de továbbra halasztotta a' száraz Európába rendelt expeditziót. További tudósításokat vár a' környülállások felől.

A' leg ujjabb, a' mit Londonban ekkor tudtak, ez a' rövid telegrafusi híradás volt: — „ Alexandriát Egyiptomban elfoglalták az Anglus seregek. —

Következnek darabonként azok a' hivatal szerént való tudósítások, a' mellyeket Admirális Dúckworth a' Konstantzinápolynál történt dolgokról Adm. Collingwoodhoz küldött: —

Konstantzinápoly mellől Febr. 21-ikén. Milord! Még 17-dikben jelentettem vala, hogy a' volna feltett czélom, hogy a' Dardanellák között bévezzek, mihelyest kedvező szél támad. Egy déli jó szél 19-dikben reggel rá segített czélomnak elérésére. Már 9 óra előtt egy fertálllyal, az egész hajós sereg által ment vala a' külső bástyák között, a' nélkül, hogy csak egy lövéssel is vízfzonoztuk volna a' Törököknek tüzeléseket.

Ezt mi azért tselekedtük, hogy bételyesítsük Ministerünknek tettzését, a' ki azt kívánta, hogy a' leg nyilvánóságosabb módon bizonyítsuk-meg Királyunknak a' Porta eránt viseltető békességes indulatját. Az Abydosi bástyához képpest Észak és Napkelet közt, egy ujj és igen kemény sántz mellett állott egy Török hadi hajós tsoport, t. i. egy Linea hajó, 4 Fregát, és néhány apróbbak, korvetták és egyebek. A' mi előlmenő hajóink ide érvén, ezekre oly módon rájuk tüzeltek, és a' Sidney Smith rendelései szerént a' tüzet úgy igazítottak, hogy tsak hamar minden vasmatska - köteleiket elvagdaltván a' Törökök, hajóikat a' partnak tsapatták és fenéken akasztották. Négy óra nem tölt benne, míg két kitsinyen kívül mind ezek a' Török hajók özfzeégtek. Mi nem sokat vesztettünk. A' Törökök olyan nyoltz száz fontos márványkő golyobisokkal lövöldöztek réánk a' sántzokról, a' mellyek elsüllyeszthették volna hajóinkat, ha jól igazgattatván azokra estek volna. Az az alkalmasság, a' mellyel Sidney Smith a' rá bízott dolgot, a' hajóknak felégettéseket véghez vitte, megfelelt az ő rég szerzett hírének nevének, Ha ez az ujj sántz, a' melly mellett a' Török hajók állottak, egészfzen kész lett volna, a' benne lévő 30 ágyuk által jó részint semmivé tehatt volna bennönket. Tengeri katonáink a' Kapitány Nichols vezérlése alatt ezen sántzra, a' Törököknek abból való eltávazássok után kimenvén, az ágyuk' lyukait bészégezték. Febr. 20-dikán valami 8 Anglus mértföldnyi távolságra állottunk Konstantzinápoly előtt, a' honnan béküldöt-

tük az Endymion nevü Fregátot, fegyvernyugvást jelentő zászlóval a' kikötőhelybe. —

(A' többi következik.)

Hiradás.

A' Kerner és Vogel Pesti Fabrikájoknak szerentséjek vagyon a' N. Publicumnak jelenteni, hogy az ő két 'magazinumjokban, mellyeknek egyike az ennekelötte Schizenhofer, most pedig Jobifch házában, az aranyos Elefantnál, a' Váczi és hidra vivő útzáknak szegeletén, a' másika pedig a' Herfchut Ur házában az aranyos Szita mellett vagyon, mindenféle új modi tsinosításra, pompára, és könnyebbségre tartozó, és kinek kinek tettzése szerént való házi bútorok találtatnak. Nevezetessen, mindenféle Anglus tabouretok, az az, alacsony és karatlan székek, 's másféle kanapéok, paphosok, pirutzok, secreterek, kommodok, iró almariomok, gardero-bok, trimok, |toilletek, Anglus forgó almáriomok, zófák, jadtzó 's iró trimók, és toilletek, asztalkák, a' leg finomab kristály üvegből, 's alabastromból, broncirozott, aranyozott vagy ezüstözött fából tsinált lufzterek, 's lámpások; nem külömben egészen broncirozott, meg aranyozott gyertyatartók, különbkülömbféle formájú falra való gyertyatartók, trimok, és másféle nagyobb és kisebb igen szép rámakban foglalt tükrök. — Ezeken kívül a' leg újabb modi szoba spalirok, és tapatzi-

rok bővséggel, mellyek közül kinek kinek tettése szerént lehet választani, Stock-fal- és függő órák, a' leg finomabb alabastromból, 's kristály üvegből való asztali készületek, igen szép 's válogatott színű bordirozott szobákba való láb-szőnyegek, parquetek, az az, szobákba való padoló fa táblák, Bécsi fábrikákban készült papiros spalirok, 's több e' félek bővséggel, épen azon áron, mellyen a' Bécsi fábrikákban adattatnak; sőt ha azokon kívül másfélék is kívántatnának, azoknak rövid idő alatt leendő meg szerzésekre is kötelezi magát a' fellyebb irtaknak Mobiliák Fabrikája. K ö l t P e s t e n M a j u s 18-ik n a p j á n , 1807-ik e s z t e n d ő b e n .

M á s o d s z o r i H i r a d á s .

A' Nemes és tudós Publikumnak közönségesen tudtára adott ígéretem szerént a' mostani Medardi napon Pesten tartandó Vásárkor meg fog jeleni a' ditsösségesen esméretes Téli és Nyári Könyvtárom Gyűjteményének hetedik Része következő Előírás alatt: Farkasvölgyi Imre, avagy Po'sonyvári késirtő Lélek; egy tsudás Történet Korvinus Mátyás idejéből. Egy kies czim képpel sárga borítékba 8vo, 45 xr.

Előbb nevezett Könyvtáromnak 8-ik Része, az utóbb következő Sz. János Fővételékor való Pesti vásáron készen fog közre hotsáttatni illy czimirás alatt: Hazenau Friderik, nemes ifjú, szerentsétlen utazásának és tsu

dás eseteinek szomorkás és játékos
Előbeszélése.

Ugyan ezen Könyvtáromnak már a' Kösség-
re kiadott hat Részeiből még kevés számú Példa-
mányok nállom találatnak. Tudniillik

I. Darab: Báró de Mánksz, Lengyel-Or-
szági Confoederatus Generálisnak a' tengeren és
szárazon tett útazásai, és tsudálatos Története
8vo 45 xr.

II. Darab: Zoriáda, vagy a' Nagy Mogol leá-
nyának tsudás Története 8vo 45 kr.

III. Darab: Wanda Krakkói Herczeg Afz-
szony; avagy a' szerelem' áldozattjai, valóságos
Történeten épült Román. Két darab annyi czim-
képekkel 8vo 1 fl.

IV. Darab: Klementi Laura, vagy a' Velen-
csei szép leány; egy Rajzolatja az emberi indúla-
toknak. Németből magyarra fordította Abrud-Bá-
nyai Szabó Sámuel. 8vo 45 xr.

V. Darab: Lizára, az Abissziniai Amazon.
Egy Költeményes Rajzolat. Magyarra fordittatott
Szabó Sámuel által. 8vo 45 xr.

VI. Darab: A' fösvény Ángy, avagy Amália
és Albert, egy nagyon szivre ható 's bájos, de ma-
gában még is valóságos eredetü Történet 8. 45 xr.

Költ Posonyban Pünköst havának 9-ik nap-
ján, 1807.

F ü s k ú t í L a n d e r e r M i h á l y
Kir. priv. nemzeti Könyvnyomtató és Áros.